

καὶ μὲ τὴν κυράν του, ἡ ὄποια τὸν ἐκρατοῦσε ἀπὸ τὸ καπίστρο.

— Σταθῆτε!... Σταθῆτε!

“Ολοὶ ἀμέσως ἐσταμάτησαν τρομαγμένοι.

— Τί τρέχει; τί εἶνε; . . .

— Προστάζω ἑσᾶς ἀφῆσε τὸν δυστυχῆ γαϊδαρὸν ἥσυχον ἐν τῷ ἀμα. . .

“Τὸ φρικαλέον, συμπειφορὰ ἰδική σας πρὸς αὐτὸν μὲ τόσην ἀπάνθρωπιαν! . . .

— “Ἄλι μὰ τὶ ἀνακατένεται! αὐτὴ στὲς δουλείες μου; — ἐφώναξεν ἡ χωρική, ἐνῷ ἐστυλόνετο καὶ ἐπήριζε προκλητικῶτα τὸν γρόνθους τῆς εἰς τὴν μέσην τῆς. — ‘Ο γαϊδαρός μου εἶνε δικός μου, καὶ ἔχω τὸ δικαίωμα γὰ τὸν κάνω δὲ τι μου ἀρέσει! ’

— Αμφισθῆτω δικαιώμα... εἴμαι μέλος τῆς προστατευτικῆς ἑταῖρος τῷ νέῳ, καὶ συντάξω ἔγῳ πρωτόκολλον κατὰ δολοφόνου δυστυχῆς γαϊδουρακού.

— Πρωτόκολλον! ἀνεφώνησε καταθυμωμένη χωριάτισσα ἔγῳ θὰ σου τὸ κολ-

— «Τὴν ἐκύλισε κάτω, μέσα στὸ ἀλεύρι.» (Σ. 338, σ. β')

·

Σίμφων, πῶς ἔξανακάθησεν εἰς τὸν πάγκον τῆς, κόκκινη σὰν τομάτα ἀπὸ τὸ κακό της, μὲ τὰ πτερὰ τοῦ καπέλου τῆς ἀγαστηκωμένα, σαν πολεμικὰ λοφία! Καὶ μὲ τὶ ἐκδικητικὴν μολυβίαν ἔσθισεν ἀπὸ τὸ τέτραδίον τῆς τὴν ἐπαντικήν φράσιν τῶν ἐγνωμόνων τῆς, διὰ νὰ τὴν ἀντικαταστήσῃ μὲ τὴν ἐπομένην:

— “Ω, ω! κυρά—Ἐγγλέζα! ἀπήντησαν αὐτοὶ μὲ σαρκαστικὰ γέλια: δὲν ἀκοῦμε ἔμεις διαταγὰς ἀπὸ δύοιν λάχη... Εμπρός, δρόμο, ἀδειάστε μας τὴν γωνιά, καὶ γρήγορα!...”

— “Οταν εἶδαμεν τὶ ἀσχημα ποῦ ἐπήγαιναν τὰ πράγματα, ἡμεῖς ἐκυττάξαμεν πῶς γὰ περάσωμεν γρήγορα—γρήγορα ἀπὸ ἔκεινο τὸ μέρος. ‘Η Μαρία Ρόζα ἐπιπλέσε καὶ αὐτὴ τὸν μοχλὸν τῆς βάρκας ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ Ἰακώβου’ ή Φρανσίνα ἐπηγαινούρχετο, φορτωμένη μὲ δέματα, καὶ ἔθερμοπαρακαλοῦσε τὴν μίς Ρεβέκκαν γὰ τὴν ἀκολουθῆσῃ. Αλλὰ τὰ φιλοπόλεμα ἔγνωστα τὴν θερμοκεφάλου Ἀγγλίδος εἶχαν ἔξυπνηση πλέον. Τὴν εἶδαμεν γ’ ἀρτάζη ἔνα ἀπὸ τοὺς σάκκους, ποῦ ἤσαν βαλμένοι ἐπάγω στὸ σαμάρι τοῦ καρό Μεντίου, καὶ γὰ τὸν τραβᾶ δυνατά ἡ χωρική ἐτραβοῦσε ἀπὸ τὴν ἀλληγάρχαν, ἡ μίς Ρεβέκκα τὴν ἐστρωσε στες βρισιές, καὶ τὸ θέαμα ἡτο καυκιώτατον καὶ θὰ μᾶς διεσκέδασε πολύ, ἀν δὲν ἡ-

— Οταν εἶδαμεν τὶ ἀσχημα ποῦ ἐπήγαιναν τὰ πράγματα, ἡμεῖς ἐκυττάξαμεν πῶς γὰ περάσωμεν γρήγορα—γρήγορα ἀπὸ ἔκεινο τὸ μέρος. ‘Η Χρυσοστόμου τοῦ τροφήν», καὶ ὑπονοεῖσχι ἀπλῶς τὴν ἀποχήν ἀπὸ τοῦ κρέατος, ἀλλὰ τὴν ἐγκρατεῖαν ἐν γένει, τὴν λιτότητα, τὴν ἀπλότητα, τὴν φυσικότητα τῆς διαίτης. Οἱ ἐμπειρότεροι λοιπὸν καὶ πολυμήχανοι φυτομάγειροι μόνον εἰς τὴν ἀρχὴν εἰμπορεῖ νὰ εἰνε ἀναγκαῖοι ἀργότερα, δτὸν συνειθήση κανεῖς δτὸν καταρρωση νὰ σιχαθῇ τὸ κρέας, θὰ εὐχαριστήσῃ εἰς τὰ ἀπλούστερα φαγητά, τὰ εὔκολα καὶ τὰ συνήθη. Μία σούπα ἀπὸ δσπρια ἡ ἀπὸ γάλα, δύο αὐγά, δλίγον τυρί, δλίγα χόρτα, ἀρθονα φρούτα, ἔνα τοά— καὶ τὸ γέμυμα ἐτελείωσε. Διὰ γὰ εἰνε κανεῖς καλὸς φυτοφάγος, δὲν θὰ πῆ δτὶ πρέπει νὰ τρώῃ εἰς τὸ Ἀκταῖον courgettes farcies η croquetttes de pomme. “Αλλως τε ἀπὸ θὰ καταργοῦσε δλους τοὺς οίκονομούς λόγους, διότι εἰς τὸ Ἀκταῖον ἔνα γέμυμα φυτοφαγικὸν—τώρα

— Πρέπει νὰ διμολογήσω δτὶ τὸ μαγειρευμα ἡτο τελεία ἀποτυχία. Τὰ μέροια πουλιὰ ἀπαιτοῦν γαστρονομικὰ μέτρα, ἀπὸ τὰ δποια ἡ ἀρχιμάγειρος μας δὲν

μεθα καὶ ἡμεῖς ἐμμέσως ἀνακατωμένοι εἰς αὐτὴν τὴν γελοίαν ὑπόθεσιν.

— Εἶσανα ἡ χωρική ἀρχησε καὶ τὴν ἐψυχην ἀπὸ τὰ χέρια ὁ σάκκος ὁ δποιος ἐγλύτηρησε ἀπὸ τὸ σαμάρι ἐπάνω εἰς τὴν ἔκεινο ἡτο καθηκον ἐμοῦ, καὶ ἐν δὲν θ’ ἀμελήσω αὐτό...

— Θὰ σᾶς είμαι τότε πολυεγγάρων, εἰπεν ὁ πατέρας μου, ἀν ἀναδάλετες τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποστολῆς σας, μέχρι τῆς στιγμῆς που θὰ ἐπιστρέψων εἰς τὸ Μαΐν-Ροῦ, διότι πολὺ θὰ δυσαρεστηθῇ, ἀν ἐπαγαληφῆ καμμία σκηνὴν αὐτοῦ τοῦ εἶδους... Δὲν είσκι τούλαχιστον παραπολὺ κουρασμένη, Μαρία-Ρόζα;

— “Οχι, διόλου, θεῖς μου: ἀπὸ τῶν μάλιστα, νὰ μὴ φροντίζετε διὰ βοηθούς εἰς τὸ σήκωμα τῆς βάρκας! θὰ κάνω καὶ ἔγω τὸ μέρος μου, δτὸν χρειασθῇ βοηθεία...

— Εταξειδεύμεν ἔκεινη τὴν στιγμὴν μέσα εἰς ἔνα τερπνότατον μαίανδρον ἀπὸ νησάκια κατάφυτα μὲ πυκνόφυλλα δένδρα, τῶν δποιών οἱ κλάδοι, συμπλεκμενοι ἐπάνω ἀπὸ τὰς κεφαλάς μας, μᾶς ἐσκεπάζαν μὲ σκιάν γλυκεῖαν καὶ ἀρωματισμένην μὲ τὰς ὑπειγάς εὐώδιας τῆς ἀγριας βλαστήσεως.

— Σούτ! σούτ! φωνάζει ἔξαφνα ὁ Ιάκωβος.

— Καὶ, στηρίξων εἰς τὸν ὄμον τὸ τούφεν του, σημαδεύει μέσα εἰς τὰ πυκνά καλάμια καὶ πυροβολεῖ.

— Μιὰ νερόκοττα! τὴν ἐκτύπησα...

— Μιὰ νερόκοττα! μιὰ νερόκοττα! ἐπαναλαμβάνω ἔγω, γεμάτος χαραν Μὰ δὲν ἔχομε σκυλί, καὶ θὰ πάγκαμένη...

— Καθόλου! ἀπαντᾷ ὁ Ιάκωβος, ὁ δποιὸς μ’ ἔνα πήδημα εύρισκεται ἔξω εἰς τὴν δημητρή, καὶ μὲ τὴν κάνναν τοῦ ὅπλου του φέρνει κουτά τὸ θύμα του.

— Ελάτε, ἔθηγτε ἔξω δλοι,—λέγει, ἔνῳ τὸ σηκώνει θριαμβευτικῶς;—αὐτὴ ἡ γωνίτσα ἔδω εἰνὲ θαυμασία διὰ νὰ τὴν ἀντικαταστήσῃ μὲ τὴν ἐπομένην:

— Δὲν ήσαν καθάπερ Ἀρκαδίας οι μῆλοι τῆς Γαλλίας, ἀλλὰ κρησφύγετα ληστῶν...

— “Ω! μίς Ρεβέκκα, διεμαρτυρήθη ἡ Φρανσίνα τὸ «ληστῶν» μου φαίνεται λιγάνι βαρύ.

— Τίποτε δὲν είνε βαρύ διὰ χαρακτηρισμὸν τὸσον ἐλεείνης συμπειφορᾶς. . . Φοβερόν! νὰ φορτώνουν ούτω ἔνα πτωχὸν γαϊδαρὸν!

— “Ε! μίς Σίμφων, ἐμουρμούρισεν ὁ Ιάκωβος, ὁ δποιὸς εἶχε κάση τὴν διάθεσιν του μ’ ἔκεινο τὸ ἐπεισόδιον, δὲν είνε καλλίτερα νὰ φυλάξετε τὴν εὐπλαγήναν σας διὰ πρόσωπα περισσότερον ἀξιολύπητα; ”Αν ἐκάμιντε τὸν κόπον γὰ τὴν κυττάξετε πρὸς τὸ μέρος μας, καὶ γρήγορα!

— Οι ύγιεινοι λόγοι είνε ἵσως ἀκόμη λιγότεροι. Ἀπεδείχθη πλέον ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης, δτὶ αἱ περισσότεραι καὶ αἱ δεινότεραι ἀσθένειαι ὀφείλονται εἰς τὴν κατάχρησιν τοῦ κρέατος, καὶ προπάντων

— Έγω είχον ἀποστολήν γὰ προστεύω τὰ ζῷα καὶ ὅχι τοὺς ἀγροτούς, ἀπήντησε μεγαλοπρεπέστατα ἡ μίς Σίμφων ἐκεῖνο ἡτο καθηκον ἐμοῦ, καθὼς οὔτε τὰ φάρια.

— Θὰ σᾶς είμαι τότε πολυεγγάρων, εἰπεν ὁ πατέρας μου, ἀν ἀναδάλετες τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποστολῆς σας, μέχρι τῆς στιγμῆς που θὰ ἐπιστρέψων εἰς τὸ Μαΐν-Ροῦ, διότι πολὺ θὰ δυσαρεστηθῇ, δὲν δὲν θ’ ἀμελήσω αὐτό...

— Θὰ σᾶς είμαι τότε πολυεγγάρων, εἰπεν ὁ πατέρας μου, ἀν τὴν ἐπίγειαν τῆς στιγμῆς που θὰ ἐπιστρέψων εἰς τὸ Μαΐν-Ροῦ, διότι πολὺ θὰ δυσαρεστηθῇ, δὲν δὲν θ’ ἀμελήσω αὐτό...

— Θὰ σᾶς είμαι τότε πολυεγγάρων, εἰπεν ὁ πατέρας μου, ἀν τὴν ἐπίγειαν τῆς στιγμῆς που θὰ ἐπιστρέψων εἰς τὸ Μαΐν-Ροῦ, διότι πολὺ θὰ δυσαρεστηθῇ, δὲν δὲν θ’ ἀμελήσω αὐτό...

— Θὰ σᾶς είμαι τότε πολυεγγάρων, εἰπεν ὁ πατέρας μου, ἀν τὴν ἐπίγειαν τῆς στιγμῆς που θὰ ἐπιστρέψων εἰς τὸ Μαΐν-Ροῦ, διότι πολὺ θὰ δυσαρεστηθῇ, δὲν δὲν θ’ ἀμελήσω αὐτό...

— Θὰ σᾶς είμαι τότε πολυεγγάρων, εἰπεν ὁ πατέρας μου, ἀν τὴν ἐπίγειαν τῆς στιγμῆς που θὰ ἐπιστρέψων εἰς τὸ Μαΐν-Ροῦ, διότι πολὺ θὰ δυσαρεστηθῇ, δὲν δὲν θ’ ἀμελήσω αὐτό...

— Θὰ σᾶς είμαι τότε πολυεγγάρων, εἰπεν ὁ πατέρας μου, ἀν τὴν ἐπίγειαν τῆς στιγμῆς που θὰ ἐπιστρέψων εἰς τὸ Μαΐν-Ροῦ, διότι πολὺ θὰ δυσαρεστηθῇ, δὲν δὲν θ’ ἀμελήσω αὐτό...

— Θὰ σᾶς είμαι τότε πολυεγγάρων, εἰπεν ὁ πατέρας μου, ἀν τὴν ἐπίγειαν τῆς στιγμῆς που θὰ ἐπιστρέψων εἰς τὸ Μαΐν-Ροῦ, διότι πολὺ θὰ δυσαρεστηθῇ, δὲν δὲν θ’ ἀμελήσω αὐτό...

— Θὰ σᾶς είμαι τότε πολυεγγάρων, εἰπεν ὁ πατέρας μου, ἀν τὴν ἐπίγειαν τῆς στιγμῆς που θὰ ἐπιστρέψων εἰς τὸ Μαΐν-Ροῦ, διότι πολὺ θὰ δυσαρεστηθῇ, δὲν δὲν θ’ ἀμελήσω αὐτό...

— Θὰ σᾶς είμαι τότε πολυεγγάρων, εἰπεν ὁ πατέρας μου, ἀν τὴν ἐπίγειαν τῆς στιγμῆς που θὰ ἐπιστρέψων εἰς τὸ Μαΐν-Ροῦ, διότι πολὺ θὰ δυσαρεστηθῇ, δὲν δὲν θ’ ἀμελήσω αὐτό...

— Θὰ σᾶς είμαι τότε πολυεγγάρων, εἰπεν ὁ πατέρας μου, ἀν τὴν ἐπίγειαν τῆς στιγμῆς που θὰ ἐπιστρέψων εἰς τὸ Μαΐν-Ροῦ, διότι πολὺ θὰ δυσαρεστηθῇ, δὲν δὲν θ’ ἀμελήσω αὐτό...

λάμπουν ἀπὸ τὴν μεγάλην χαράν του.

— Καὶ λέσ, Μπέμπη, γὰ τὸ καταφέργης νὰ μήν κάμημά ἀταξία καὶ νὰ παίρνης ἔδο καὶ ἄριστα;

— Νὰ σου ἕπω, Πέτρο, λέγει ὁ Μπέμπης ἀνὴ τὰνε μονάχαι γιὰ μένα, τισώς δὲν θὰ τὸ κατώρθων: ἀλλὰ γιὰ σένα, εἶμαι βέβαιος πῶς θὰ μπορέσω. Καὶ τὸ ὅρατα που θὰ περάσωμε τὸ καλοκατῆρι, — θὰ τὸ ὅρης! Κ' ἡ Μπερπέκα, ἡ ἑξαδελφοῦλά μου, ξέρεις, που σου ἐλέγα... ἔρχεται καὶ αὐτὴ στὴν ἔξοχη μας τὸ καλοκατῆρι. Η Μπερπέκα εἶναι καλὸς κορίτσι, καὶ θὰ παῖζῃ μαζί μας. Οἱ τρεῖς μας θὰ χαλούμε τὸν κόσμο!... Καὶ, ξέρεις, Πέτρο μου, δὲν μὲ ὅρης στὴν τάξη, καὶ πάνα νὰ κάνω καμμὰ ἀγορηστά, χωρὶς γὰ τὸ καταλάθω, σου δίνω τὴν ἄδεια νὰ μὲ τοιμπάξῃ νὰ μου δίνης καμμὰ γροθιά, γιὰ νὰ μαζεύωμαι...

Περνᾶ ἔνας μῆνας, καὶ ὁ Μπέμπης ἔρχεται τρεχάτος στὴν τραπέζαρια.

— Πατέρα! ἐπῆρα ἀριστα σ' ὅλα τὰ μαθήματα, καὶ καμμὰ τιμωρία!

Ο πατέρας σφίγγει τὸ χέρι του Μπέμπη, σὰν νὰ εἶνε μεγάλος ἄνδρας· καὶ μαμμὰ τὸν γλυκοφίλει.

Ο Μπέμπης εἶναι εὐχαριστημένος, δχι μονάχὰ διότι εἶνε εὐχαριστημένοι μαζί του οἱ γονεῖς, ἀλλὰ καὶ διότι εἶνε εὐχαριστημένος καὶ ὁ Πέτρος, που δὲν ἔχει μαμμὰ γιὰ νὰ τὸν φιλῇ, ἀμα παίρνη ἀριστα. Η μαμμὰ του Πέτρου εἶναι μακριά, καὶ ὁ Πέτρος δὲν θὰ τὴν ξαναδῷ, παράδειναν πάρη τὸ ἀπολυτήριον του.

Τὸν ἀλλο μῆνα, ἀλλὰ φιλιά. Ήλιν ἀριστα, καὶ καμμὰ τιμωρία.

— Εὔγε, παιδίμου! λέγει ὁ πατέρας.

Καὶ ἡ «Εἶνε ἄγγελος...» (Σελ. 340.) μαμμὰ χαμογελά: — Τὸ ἔξευρα ἔγω. Ο Μπέμπης μας εἶναι ἄγγελος!

Ο Μπέμπης συλλογίζεται, ὅτι ἐπὶ τέλους δὲν εἶνε καὶ δύσκολο πράγμα νὰ κάθεται φρόνιμα εἰς τὴν τάξην, νὰ μήν κρυφομιῇ μὲ τὸν διπλανὸν του, νὰ μήν κάμην τρέλλεις, νὰ μελετᾷ τὸ μαθημά του. Ἀρκεῖ νὰ θέλῃ κανεῖς καὶ δλα αὐτὰ γίνονται μόνα των...

(Ἐπεται συνέχεια.) Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΕΝΟΣ ΙΠΠΟΠΟΤΑΜΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'. (Συνέχεια)

Φέρε τὸν ἔδω, Μπώμπη, διέταξεν ὁ Βασιλεὺς τῶν Χοιρομηρίων. Δὲν θὰ διατελεσθῇ, ἀλλὰ γιὰ σένα, εἶμαι βέβαιος πῶς θὰ μπορέσω. Καὶ τὸ ὅρατα που θὰ περάσωμε τὸ καλοκατῆρι, — θὰ τὸ ὅρης! Κ' ἡ Μπερπέκα, ἡ ἑξαδελφοῦλά μου, ξέρεις, που σου ἐλέγα... ἔρχεται καὶ αὐτὴ στὴν ἔξοχη μας τὸ καλοκατῆρι. Η Μπερπέκα εἶναι καλὸς κορίτσι, καὶ θὰ παῖζῃ μαζί μας. Οἱ τρεῖς μας θὰ χαλούμε τὸν κόσμο!... Καὶ, ξέρεις, Πέτρο μου, δὲν μὲ ὅρης στὴν τάξη, καὶ πάνα νὰ κάνω καμμὰ ἀγορηστά, χωρὶς γὰ τὸ καταλάθω, σου δίνω τὴν ἄδεια νὰ μὲ τοιμπάξῃ νὰ μου δίνης καμμὰ γροθιά, γιὰ νὰ μαζεύωμαι...

Ο Μπώμπης εἶναι ιστορία καὶ, ἔπειτα ἀπὸ ὅλης λεπτά, ἐπέστρεψεν ὁ διηγητής μιὰν καρέκλαν, τὴν ὁποῖαν ἡ Λάτι-Λάτι εἶχε προθύμως οἴει τὴν ιδέαν τοῦ Ινδού. Αὐτὸς οὖμας ἔκυπταξε τὴν καρέκλαν μὲ περιφρόνησιν, ἔκινησε τρεῖς φοράς ἀργητικῶς τὴν κεφαλήν του καὶ εἶπε:

— Ο "Ανεμος που Περπατεῖ δεν κάθεται ποτέ. "Αν ἔκαθητο δὲν θὰ ἡτο ὁ "Ανεμος που Περπατεῖ. Θὰ ἡτο ὁ "Ανεμος που ἀναπανεται. Καὶ ὁ "Ανεμος ποτὲ δὲν ἀκαπνεύει!

Η λογικὴ αὐτῆς τῆς παρατηρήσεως ἐφάνη διὰ τὴν περιστώρων τοῦ πατέρας εἰς τὴν καρέκλαν ἔντυπωσιν εἰς τοὺς συνδαιτυμόνας. Ἐγὼ ζειναί καταπληκτος απὸ αὐτήν. Ο κ. Κορυρός προσεκλήθη καὶ δὲν ἐπέρεινε.

— Κύριε, — ἐστηκώθη τότε καὶ εἶπεν ὁ πλοιάρχος Στίκη, — ἔγω εἶμαι ἔκεινος, μὲ τὸν ὁποῖον ἔξεφράσατε τὴν ἐπιθυμίαν γὰ διμίληστε, — ἔγω εἶμαι ὁ πλοιάρχος Θωμᾶς Στίκη. Εἰς τί δύναμαι γὰ σᾶς ὑπηρετήσω, τζέντλεραν;

Ο Μέγας Τριγωνοκέφαλος Ερυθρόδερμος Ούαμπας ἔχαμογέλασεν.

— Ο πλοιάρχος Θωμᾶς Στίκη γνοεῖ τὴν γλώσσαν τῶν Λειμώνων! απήγητησε. Διότι ὁ "Ανεμος που Περπατεῖ δὲν εἶνε οὔτε κύριος οὔτε τζέντλεραν. Εἶναι ὁ Που-Κόππο-Ούαμπας. Καὶ ίδοι τί τὸ φέρει ἔδω. Σήμερον τὸ πρωΐ, ἔγῳ ἐπειδιάβαζεν εἰς τὴν προκυμαῖαν τῆς Νέας Όρλεάνης, ὁ Τριγωνοκέφαλος Ερυθρόδερμος εἶδεν ἐπάνω εἰς τὴν Μαρινάτην Ρέγγαν — τὴν πιρόγαν που καταβίζει — ἔνα πίθηκον μοναδικῶταν, μὲ τὸ μούτρο βαμμένο μὲ χρόματα πλούσια, τέτοιον που δὲν εἶχαν ιδὴ ἔως τώρα τὰ μάτια του εἰς τὰ βάθη τὸν δισῶν. Καὶ κατέβη εἰς τὸν "Ανέμον που Περπατεῖ" ἡ ιδιοτροπία ν' ἀγοράσῃ αὐτὸν τὸ πίθηκον. Ερωτήσας τὸν ναύτην που τῷ ἔκαμψε περίπατον ἐπάνω εἰς τὴν πιρόγαν που καταβίζει, ὁ Που-Κόππο-Ούαμπας ἔμαθε διὰ τὸ πίθηκον «πρὸς τὸν κομιστήν τοῦ παρόντος», ὁ Τζέφ, εἰς τὸν διπλανὸν κυρία του εἶχε δώση ἐν τῷ μεταξὺ μίαν παραγγελίαν μὲ χαμηλὴν φωνήν, ἐπλησίασε πρὸς τὸν Ερυθρόδερμο μὲ ἔνα ἀσημένιον δίσκον, ὃπου εύρισκετο ἔνα ποτηράκι, γεμάτο μὲ ἔξαριστον άγριακή γλώσσαν:

Ο Που-Κόππο-Ούαμπας, ὁ "Ανεμος που Περπατεῖ", Μέγας Τριγωνοκέφαλος Ερυθρόδερμος ἐκ τῆς ίνδικης φυλῆς τῶν Παωνήδων, κατερτίζει τὸν Βασιλέα τῶν Χοιρομηρίων καὶ τὸν εὐχαριστεῖ, διότι εὐηρεστήθη νὰ τὸν δεχθῇ ὑπὸ τὴν σκιάν τῆς στέγης του, διὰ νὰ τῷ ἐπιτρέψῃ νὰ διμίλησῃ πρὸς τὸν πλοιάρχον τι τιμὴν ἀπαιτεῖ διὰ τὸν πίθηκόν του.

Ο ἀγαθός μας λύκος τῆς θαλάσσης ἔτριψε τὰ χέρια του. Ήτο κατεγνωστός που εύρισκεν ἐπὶ τέλους τὴν εὐχαρίστιαν γὰ τὸν Ερυθρόδερμον τοῦ πλοιάρχου Θωμᾶν Στίκη.

— Εἶμαι καταγοητευμένος, μά τὴν

ἀλήθειαν, που κάριγα τὴν γνωριμίας εὐγενέστατε Τριγωνοκέφαλος Ερυθρόδερμος, ἀπήγνητησεν δὲν εἶχε κατορθώση ἔως τότε νὰ πωλήσῃ διὰ τὴν άγοραστῶν.

— Απεκρίθη λοιπὸν μὲ προθυμίαν:

Μεγάλε Τριγωνοκέφαλος Ερυθρόδερμος δὲν θὰ ἥμπορεσται γὰ σύγκρουση τὸ ποτηρή του μὲ τὸ ποτηρή του ήδη τοῦ Λευκοῦ παρὰ τὴν ήμέραν ποὺ οἱ Λευκοὶ θὰ τοῦ ἀποδώσουν τὰ ἀπέραντα δάση που ἐπηράραν ἀπὸ τὸν πόλον!

Ο ὑπερήφανος διωρεὶς Παωνῆς ἔσεισε τὴν κεφαλήν του. Εκτύπωσε τὴν μικρὰν σακκούλισσαν, που ήτο κρεμασμένη απὸ τὴν ζώνην του καὶ ἡτο, καὶ ὅλα τὰ φαινόμενα, τίποτε περισσότερον. παρὰ καπνοσακούλα. Καὶ εἶπε:

— Ο ἀρχηγὸς τῆς πιρόγας που καταγνωστήσεις εἶχε μεγάλος ἀρχηγός, καὶ ὁ Που-Κόππο-Ούαμπας τὸν εὐγωμογεῖ διὰ τὴν προσφοράν του. "Εχει μεξικανικὰ τάλληρα εἰς τὸν πατήρα εἰς τὴν ζητιανεύει διὰ τὸν λόγων του:

— Μόλιστα ὁ "Αγεμος που Περπατεῖ", διότι δὲν ἔγω διηγητής της πιρόγας που καταγνωστήσεις εἶναι μεγάλος ἀρχηγός, παρὰ τὸν Λευκού πατήρα εἰς τὴν ζητιανεύει διὰ τὸν λόγων του:

— Πάρτε τον γιὰ ἔνα τάλληρο! ἔχαμογέλασεν δὲν θὰ διλημονεῖ τὰς προσβολάς, δὲν λησμονεῖ τὰς προσβολάς, καὶ τὰς καλωσύγας. Ποτὲ λοιπὸν δὲν θὰ λησμονήσῃ τὰ λόγια τῆς καλής ὑποδοχῆς, που τοῦ εἶπαν ύπὸ τὴν στέγην τοῦ Βασιλέως τῶν Χοιρομηρίων, οὔτε τὴν ἐρασμίαν φιλοξενίαν, τῆς Βασιλίσσης, ή διόπια εἰμορφεῖ γὰ δινομασίαν την Κιόνι χρυσωμένο ποὺ θεσπετήρησεν διατάξεις μόνη γαρίτης!

— Διότι δὲν ἀπετελείωσε τὴν φράσιν του. "Ηρπασε τὸ ποτηράκι, καὶ τὸ διεσκέδαστο:

— Εἶναι ἀκριβός ὁ ωραῖος πίθηκος που περιτέρω ποτετάει τὸν πλοιάρχον παρετήρησεν διατάξεις μόνη γαρίτης:

— Η κυρία Τζίνη ἔκοκκινεις μὲ αὐτὴν τὴν φιλοφρόνησιν, τὴν ἐντελλῶς ἐρυθρόδερμικήν. Άλλα ὁ Τζέφ, ὁ διπλανὸς, ἀκίνητος καὶ ἀκαμπτος, ἔκρατος διακριτικῶν εἰς τὸν σακκούλαν του καὶ τὸ ἐπέταξεν εἰς τὸν πλοιάρχον τοῦ Βασιλέως τῶν Λειμώνων! Εἶναι διάσημης της φιλοξενίας, της Βασιλίσσης, η οποῖα εἰμορφεῖ γὰ δινομασίαν την Κιόνι χρυσωμένο ποὺ θεσπετήρησεν διατάξεις μόνη γαρίτης:

— Ο Μέγας Τριγωνοκέφαλος Ερυθρόδερμος που περπατεῖ διόρματος εὐαρεστεῖται νὰ μοῦ ἐπιτρέψῃ μίαν ἀπλήν παραγήρησιν;

— Ο Που-Κόππο-Ούαμπας ἔγρισε καὶ ἐκύπταξε μὲ περιέργειαν τὸν ἀγνθρώπων μὲ τὴν οικοστολήν, που εἶχε κόκκινες φωβορίτες καὶ ώμιλοις χωρὶς γὰ κινηθῆσθαι τὸν πλοιάρχον μὲ ἔνα ἀσημένιον δίσκον, ὃπου εύρισκετο μὲ ποτηράκι, γεμάτο μὲ ἔξαριστον κονιάκ.

— Τζέφ! ἀνεβότησεν ή κυρία Τζίνη, που εύρισκετο:

— Ηδη διώρει διάσημης της φιλοξενίας της Βασιλίσσης τῶν Χοιρομηρίων, μὲ τὸ θελκτικότατον τῶν μειδιαμάτων της, εἶπεν εἰς τὸν Που-Κόππο-Ούαμπαν:

— Ο "Ανεμος δὲν καθεται, εἰς ἀλήθεια, πίνει διώρει διάσημης της φιλοξενίας της Βασιλίσσης τῶν Χοιρομηρίων τὴν τιμὴν της πίθη

είχε γράψη τήν σημείωσιν. Την έδωκεν είς τὸν Ἐρυθρόδερμον καὶ τῷ ἐξήγησε διὰ δὲν εἶχε πάρα νὰ τὴν ἔγχειρισῃ εἰς ἓνα οἰονδήποτε ναύτην τῆς Μαρινάῆς Ρέγγας, διὰ νὰ παραλάβῃ τὸν μανδρίλλον Αὔγουστον.

Ο Μέγας Τριγωνοκέφαλος Ἐρυθρόδερμος ηὐχαρίστησεν, ἔχωσε τὴν σημείωσιν εἰς τὴν ζώνην του καὶ, μὲ τὴν δεξιὰν του ὑψηλά, εἶπε μὲ ἐν εἴδος ἐπισημότητος:

— Εἴθε τὸ Μέγα Πνεῦμα ν' ἀπλόνη τὸν δρόμον τῆς εὐτυχίας διὰ νὰ πατοῦν τὰ πόδια τῶν ὁ Βασιλεὺς τῶν Χοιρομήριων, τὸ Χρυσωμένο Κιόνι ποῦ πετᾶ, ὁ

«Κατερόχθιζα μισήν δωδεκάδα μπισκόττα.»
(Σελ. 342, σ. α.).

Αρχηγὸς τῆς πίρογας ποῦ καπνίζει, ή οίκογενειά των, τὰ παιδιά των, οἱ φίλοι των καὶ οἱ δούλοι των — μέχρι δεκάτης ἑδδομής γενεᾶς!

Καὶ ἀγεχώρησε μεγαλοπρεπής καὶ ἀγέρωχος.

Φαντάζεσθε πλέον τὰ σχόλια ποῦ ἔγιναν εἰς τὸ τραπέζι δι' αὐτήν τὴν ἀπροσδόκητον ἐπίσκεψιν. «Ολοὶ ἔκ συμφώνου οἱ συγδαιτυμόνες εὑρῆκαν συμπαθητικώτατον ἔκεινον τὸν Μέγαν Τριγωνοκέφαλον Ἐρυθρόδερμον» ὁ πλοίαρχος

Στίχ., διὰ δοποῖς ἔγνωρίζει καλὸς τοὺς Ἰνδούς, διηγήθη δι' αὐτοὺς πολλὰ ἔνδιαφέροντα πράγματα, ἐπλεξεῖς τὸ ἔγκωμον τῆς ἔντιμότητος, τῆς ὑπερηφανείας καὶ τῆς ἀνδρείας των. «Επειτα ἔπιαν σαρπανιαν ὑπὲρ τοῦ προσεχοῦς θριάμβου τοῦ κ. Πλάωμπ μὲ τὴν Νεροσαΐταν του...»

Καὶ ἔγω, ἔνω κατερόχθιζα μισήν δωδεκάδα μπισκόττα, τὰ δοποῖς ἡ κυρία Τζίνην ἔδουσεν εἰς τὴν σαμπάνιαν πριν μοῦ τὰ βράλη εἰς τὸ στόμα, ἐφωνᾶξα καὶ ἔγω ἐν ἡ δύο σιγόφωνα οὔρρα, πρὸς τιμὴν τοῦ σοφοῦ μηχανικοῦ. Αὐτὸς ὁ διαβολάνθρωπος εἶχε τόσην φωτιά μέσα του, ὥστε κατώρθωνε νὰ ἐνθουσιάζῃ ὅλον τὸν κόσμον — καὶ τοὺς ἵπποποτάμους ἀκόμη!

(Ἐπειτα συνέχεια) ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΔΗΣ
(Κατὰ τὸ γαλλικὸν τοῦ Γ. Τρεμιζ.)

ΤΑ ΑΛΟΓΑ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ

Ο Γιώργος εἶναι ὄκτω ἔτῶν. Εἶναι ἔνα νόστιμο ἀγοράκι, μὲ ροδοκόκκινα μάγουλα καὶ ἔνα μαλλιά, ποῦ παίρνει ὅλα τὰ βραβεῖα εἰς τὸ σχολεῖον, διότι εἶναι ἐπιμελέστατος μαθητής. Αργότερα, δτὰν μεγαλώσῃ, θὰ πάρῃ εἰς τὸ πολυτεχνεῖον καὶ θὰ γίνη μηχανικός: Καὶ φαίνεται ἀπό τὴν στιγμὴν εἰς τὴν μηχανικήν, διότι ὅλα τὰ παιχνίδια εἶναι μηχανές: Βαπτούσια, σιδηρόδρομοι, πυροσβέστες, μύλοι ποῦ ἀλέθουν ἀμμό φωνογράφοι, καὶ μία ἀτμομηχανή ἀκόμη ποῦ δουλεύει μὲ σπίρτο τοῦ καμινέτου.

Ο πατέρας τοῦ Γιώργου ἔχει ἀγοράση τώρα τελευταῖα ἔνα μεγαλοπρεπέστατον αὐτοκίνητον, μὲ τὸ ὅποιον πηγαίνουν περίπατον, καὶ κάθε Κυριακή κάρνουν ἐκδρομάς, ὅλη ἡ οίκογένεια, εἰς τὴν ἔξοχήν.

Ο Γιώργος εἶναι κατενθουσιασμένος, διότι μὲ τὸ αὐτοκίνητον τρέχει κανεὶς γρηγορώτερα παρὰ μὲ τὸ ἀμάξι. Δι' αὐτό, περιφρονεῖ τώρα τὸ χλοογ, καὶ καθές ἀκόμα, εἰς τὴν Ζωολογίαν, δταν ἔγγηκε γὰρ πῆματα, μὲ τὸ ὅποιον πηγαίνουν περίπατον, καὶ κάθε Κυριακή κάρνουν ἐκδρομάς, ὅλη ἡ οίκογένεια, εἰς τὴν ἔξοχήν.

Ο Γιώργος εἶναι κατενθουσιασμένος, διότι μὲ τὸ αὐτοκίνητον τρέχει κανεὶς γρηγορώτερα παρὰ μὲ τὸ ἀμάξι. Δι' αὐτό, περιφρονεῖ τώρα τὸ χλοογ, καὶ καθές ἀκόμα, εἰς τὴν Ζωολογίαν, δταν ἔγγηκε γὰρ πῆματα, μὲ τὸ ὅποιον πηγαίνουν περίπατον, καὶ κάθε Κυριακή κάρνουν ἐκδρομάς, ὅλη ἡ οίκογένεια, εἰς τὴν ἔξοχήν.

Ο Γιώργος εἶναι κατενθουσιασμένος, διότι μὲ τὸ αὐτοκίνητον τρέχει κανεὶς γρηγορώτερα παρὰ μὲ τὸ ἀμάξι. Δι' αὐτό, περιφρονεῖ τώρα τὸ χλοογ, καὶ καθές ἀκόμα, εἰς τὴν Ζωολογίαν, δταν ἔγγηκε γὰρ πῆματα, μὲ τὸ ὅποιον πηγαίνουν περίπατον, καὶ κάθε Κυριακή κάρνουν ἐκδρομάς, ὅλη ἡ οίκογένεια, εἰς τὴν ἔξοχήν.

Ο Γιώργος εἶναι κατενθουσιασμένος, διότι μὲ τὸ αὐτοκίνητον τρέχει κανεὶς γρηγορώτερα παρὰ μὲ τὸ ἀμάξι. Δι' αὐτό, περιφρονεῖ τώρα τὸ χλοογ, καὶ καθές ἀκόμα, εἰς τὴν Ζωολογίαν, δταν ἔγγηκε γὰρ πῆματα, μὲ τὸ ὅποιον πηγαίνουν περίπατον, καὶ κάθε Κυριακή κάρνουν ἐκδρομάς, ὅλη ἡ οίκογένεια, εἰς τὴν ἔξοχήν.

Ο Γιώργος εἶναι κατενθουσιασμένος, διότι μὲ τὸ αὐτοκίνητον τρέχει κανεὶς γρηγορώτερα παρὰ μὲ τὸ ἀμάξι. Δι' αὐτό, περιφρονεῖ τώρα τὸ χλοογ, καὶ καθές ἀκόμα, εἰς τὴν Ζωολογίαν, δταν ἔγγηκε γὰρ πῆματα, μὲ τὸ ὅποιον πηγαίνουν περίπατον, καὶ κάθε Κυριακή κάρνουν ἐκδρομάς, ὅλη ἡ οίκογένεια, εἰς τὴν ἔξοχήν.

Ο Γιώργος εἶναι κατενθουσιασμένος, διότι μὲ τὸ αὐτοκίνητον τρέχει κανεὶς γρηγορώτερα παρὰ μὲ τὸ ἀμάξι. Δι' αὐτό, περιφρονεῖ τώρα τὸ χλοογ, καὶ καθές ἀκόμα, εἰς τὴν Ζωολογίαν, δταν ἔγγηκε γὰρ πῆματα, μὲ τὸ ὅποιον πηγαίνουν περίπατον, καὶ κάθε Κυριακή κάρνουν ἐκδρομάς, ὅλη ἡ οίκογένεια, εἰς τὴν ἔξοχήν.

Ο Γιώργος εἶναι κατενθουσιασμένος, διότι μὲ τὸ αὐτοκίνητον τρέχει κανεὶς γρηγορώτερα παρὰ μὲ τὸ ἀμάξι. Δι' αὐτό, περιφρονεῖ τώρα τὸ χλοογ, καὶ καθές ἀκόμα, εἰς τὴν Ζωολογίαν, δταν ἔγγηκε γὰρ πῆματα, μὲ τὸ ὅποιον πηγαίνουν περίπατον, καὶ κάθε Κυριακή κάρνουν ἐκδρομάς, ὅλη ἡ οίκογένεια, εἰς τὴν ἔξοχήν.

Ο Γιώργος εἶναι κατενθουσιασμένος, διότι μὲ τὸ αὐτοκίνητον τρέχει κανεὶς γρηγορώτερα παρὰ μὲ τὸ ἀμάξι. Δι' αὐτό, περιφρονεῖ τώρα τὸ χλοογ, καὶ καθές ἀκόμα, εἰς τὴν Ζωολογίαν, δταν ἔγγηκε γὰρ πῆματα, μὲ τὸ ὅποιον πηγαίνουν περίπατον, καὶ κάθε Κυριακή κάρνουν ἐκδρομάς, ὅλη ἡ οίκογένεια, εἰς τὴν ἔξοχήν.

Ο Γιώργος εἶναι κατενθουσιασμένος, διότι μὲ τὸ αὐτοκίνητον τρέχει κανεὶς γρηγορώτερα παρὰ μὲ τὸ ἀμάξι. Δι' αὐτό, περιφρονεῖ τώρα τὸ χλοογ, καὶ καθές ἀκόμα, εἰς τὴν Ζωολογίαν, δταν ἔγγηκε γὰρ πῆματα, μὲ τὸ ὅποιον πηγαίνουν περίπατον, καὶ κάθε Κυριακή κάρνουν ἐκδρομάς, ὅλη ἡ οίκογένεια, εἰς τὴν ἔξοχήν.

Ο Γιώργος εἶναι κατενθουσιασμένος, διότι μὲ τὸ αὐτοκίνητον τρέχει κανεὶς γρηγορώτερα παρὰ μὲ τὸ ἀμάξι. Δι' αὐτό, περιφρονεῖ τώρα τὸ χλοογ, καὶ καθές ἀκόμα, εἰς τὴν Ζωολογίαν, δταν ἔγγηκε γὰρ πῆματα, μὲ τὸ ὅποιον πηγαίνουν περίπατον, καὶ κάθε Κυριακή κάρνουν ἐκδρομάς, ὅλη ἡ οίκογένεια, εἰς τὴν ἔξοχήν.

Ο Γιώργος εἶναι κατενθουσιασμένος, διότι μὲ τὸ αὐτοκίνητον τρέχει κανεὶς γρηγορώτερα παρὰ μὲ τὸ ἀμάξι. Δι' αὐτό, περιφρονεῖ τώρα τὸ χλοογ, καὶ καθές ἀκόμα, εἰς τὴν Ζωολογίαν, δταν ἔγγηκε γὰρ πῆματα, μὲ τὸ ὅποιον πηγαίνουν περίπατον, καὶ κάθε Κυριακή κάρνουν ἐκδρομάς, ὅλη ἡ οίκογένεια, εἰς τὴν ἔξοχήν.

Ο Γιώργος εἶναι κατενθουσιασμένος, διότι μὲ τὸ αὐτοκίνητον τρέχει κανεὶς γρηγορώτερα παρὰ μὲ τὸ ἀμάξι. Δι' αὐτό, περιφρονεῖ τώρα τὸ χλοογ, καὶ καθές ἀκόμα, εἰς τὴν Ζωολογίαν, δταν ἔγγηκε γὰρ πῆματα, μὲ τὸ ὅποιον πηγαίνουν περίπατον, καὶ κάθε Κυριακή κάρνουν ἐκδρομάς, ὅλη ἡ οίκογένεια, εἰς τὴν ἔξοχήν.

Ο Γιώργος εἶναι κατενθουσιασμένος, διότι μὲ τὸ αὐτοκίνητον τρέχει κανεὶς γρηγορώτερα παρὰ μὲ τὸ ἀμάξι. Δι' αὐτό, περιφρονεῖ τώρα τὸ χλοογ, καὶ καθές ἀκόμα, εἰς τὴν Ζωολογίαν, δταν ἔγγηκε γὰρ πῆματα, μὲ τὸ ὅποιον πηγαίνουν περίπατον, καὶ κάθε Κυριακή κάρνουν ἐκδρομάς, ὅλη ἡ οίκογένεια, εἰς τὴν ἔξοχήν.

Ο Γιώργος εἶναι κατενθουσιασμένος, διότι μὲ τὸ αὐτοκίνητον τρέχει κανεὶς γρηγορώτερα παρὰ μὲ τὸ ἀμάξι. Δι' αὐτό, περιφρονεῖ τώρα τὸ χλοογ, καὶ καθές ἀκόμα, εἰς τὴν Ζωολογίαν, δταν ἔγγηκε γὰρ πῆματα, μὲ τὸ ὅποιον πηγαίνουν περίπατον, καὶ κάθε Κυριακή κάρνουν ἐκδρομάς, ὅλη ἡ οίκογένεια, εἰς τὴν ἔξοχήν.

Ο Γιώργος εἶναι κατενθουσιασμένος, διότι μὲ τὸ αὐτοκίνητον τρέχει κανεὶς γρηγορώτερα παρὰ μὲ τὸ ἀμάξι. Δι' αὐτό, περιφρονεῖ τώρα τὸ χλοογ, καὶ καθές ἀκόμα, εἰς τὴν Ζωολογίαν, δταν ἔγγηκε γὰρ πῆματα, μὲ τὸ ὅποιον πηγαίνουν περίπατον, καὶ κάθε Κυριακή κάρνουν ἐκδρομάς, ὅλη ἡ οίκογένεια, εἰς τὴν ἔξοχήν.

Ο Γιώργος εἶναι κατενθουσιασμένος, διότι μὲ τὸ αὐτοκίνητον τρέχει κανεὶς γρηγορώτερα παρὰ μὲ τὸ ἀμάξι. Δι' αὐτό, περιφρονεῖ τώρα τὸ χλοογ, καὶ καθές ἀκόμα, εἰς τὴν Ζωολογίαν, δταν ἔγγηκε γὰρ πῆματα, μὲ τὸ ὅποιον πηγαίνουν περίπατον, καὶ κάθε Κυριακή κάρνουν ἐκδρομάς, ὅλη ἡ οίκογένεια, εἰς τὴν ἔξοχήν.

Ο Γιώργος εἶναι κατενθουσιασμένος, διότι μὲ τὸ αὐτοκίνητον τρέχει κανεὶς γρηγορώτερα παρὰ μὲ τὸ ἀμάξι. Δι' αὐτό, περιφρονεῖ τώρα τὸ χλοογ, καὶ καθές ἀκόμα, εἰς τὴν Ζωολογίαν, δταν ἔγγηκε γὰρ πῆματα, μὲ τὸ ὅποιον πηγαίνουν περίπατον, καὶ κάθε Κυριακή κάρνουν ἐκδρομάς, ὅλη ἡ οίκογένεια, εἰς τὴν ἔξοχήν.

Ο Γιώργος εἶναι κατενθουσιασμένος, διότι μὲ τὸ αὐτοκίνη

καὶ Μαρομένην Γαρδένιαν—ή Ἐλλήνις μὲ τὸν Χορδονεφάλον—ή Γόρδολα τῆς Βερετίας μὲ τὸ Μαγευμένον “Ἄθος, Γηραιὸν Νεῖλον, Διακούθεσσαν Ἀροακαΐδα, Ναντοπόνιαν τὸν Μεσολογγίου καὶ Αίμαλίαν Εἰμαρμένην”—τὸ Χρυσοῦν “Ονειρον μὲ τὴν Διακούθεσσαν Ἀροακαΐδα, Ἐλλῆνα καὶ Ἑλληνικὴν Ναναργήδα”—δὲ Φιλοτρόπος τῆς Θαλάσσης μὲ τὴν Ειμαρμένην καὶ Ἀρθος “Ἀνθέων”—τὸ Βυζαντινὸν Ἀρδόνι μὲ τὸν Λευκονόμαρτον Ἀγριαλόν, “Εασινήν” Εσπέραν, “Ἀρροστεφανώμενό Κέμα, Ἀγνυσότον Φούρον καὶ Δαρφοτεφερή Σημαλαν”—τὸ Περισσοτέλη Καρδάνια μὲ τὴν Ἡρωΐα τῆς Μακεδονίας, “Ονειροπόλον Θυρεατίν, Δοξασμένην Ἐλλάδα, Μακεδονικήν Ἐλπίδα καὶ Μικρὸν Ποδηλάτην”—δὲ Μαρονίαν δὲ Λασὸν μὲ τὸν “Αστρο Κονυλάμι, Αδρανί τὸν Ηηλίου, Ἰδιότοπον Ξανθούλαν, Διακούθεσσαν Ἀροακαΐδα καὶ Ορεινὸν τῆς Ἀλβανίας—ή Παιδικὴ Ἀνάμνησις μὲ τὸν Ριγολέτον”—δὲ Σηταχωμένος Ποντικὸς μὲ τὸν Πιπότην τὸν Λευκονόμον Ορέων, Μηρίζαν, “Ἀπιστόν Νικηρα καὶ Νόντα τῆς Καστέλλας”—τὸν Ἀρθος τῆς Εὐαισθησίας μὲ τὴν Διαφυστεφερή Σημαλαν, “Εμμεράλδαν, Εασινήν” Εσπέραν, Γλυκὸν Φιλάνι καὶ Ψυχικὴν Τρικυμιαν”—δὲ Κυματοθραύστης τὸν Εὐελένον μὲ τὸν Εθνικὸν Ονειρον, Βαμὸν τῆς Ἐλευθερίας, Ζήτω ἡ Πατρός, “Ἐξδόσαν τὸν Φαλήρον καὶ Λάτρην τὸν Ἀπέλρον.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λίσταις δενται μέχοι τῆς 26. Οκτωβρίου τὸν λόγον τῶν λίστων, ἐπὶ τοῦ σποιοῦ δέον τὰ γράφων τὰς λίστες τῶν οἱ διαγωνιζόμενοι, πωλεῖται ἐν τῷ Ιαραρίῳ μας εἰς φακέλλοντας, δικαίας περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμάται φρ. 1.

527. Δεξιγγειφόρος

Νὰ μεγαλώσω θέλησα τὸ κράτος μου δὲ τάλας Κ’ ἐμπρός ἀπὸ τὸ στέμμα μου φύλλογον ἀπλοῦν [χολλών]. Μὰ χώρας δὲν ἀπέκτησα ἀπ’ ὅπας εἶχα καὶ [ἄλλας] Φυτὸν μονάχα φύτεψα στοῦ Νείλου τὸ γιαλό. Εστάλη ὑπὸ τὸν Εθνικούν Δαράφου

528. Συλλαβόγγειφόρος.

“Ἄν ἀρνητῆς δύκο φορές, Χωρὶς νὰ κάμης ἄλλο τί, —Δὲν σου τὸ λέγα χωρατά, —Θὰ κάμης τίποτε.. Γιατί; —Βοτάλη ὑπὸ τοῦ Ζήτα η Μακεδονία

529. Στοιχειώγγειφόρος.

“Οπως εἴμαι θὰ σὲ κάνω Νὰ πετάξῃς στὰ ψηλά· —Ἐνα γράμμα δὲν μου ἀλλάξης, Θὰ σὲ ρίξω χαμηλά. Εστάλη ὑπὸ τῆς Ελληνικῆς Τεμήσεως

530. Μωσαϊκόν.

“Η Διαπλασίας δαστάζεται τοὺς φίλους της: Αἴρων τὸν Βερμόν (οἷχ, τὰ Παιδικά Κινεύματα εἶνε ἔκτες Διατανισμῶν) ἡ ἐπιστολὴ σου μὲ ὑπερυγαριστήσεις βλέπεις δὲ τὶ συνιστᾶ σήμερα τὸ ἀπορόν σου·) Κυματοθραύστηρ τὸν Εὐελένον, Μικρὸν Σουλιώτην (ποτὸν φολαδόν ξήσεις;) Φιλοπάτριδα Ελληνοποντίαν (αἱ αδελφαὶ τοῦ Ἀνανία σ’ εὐχαριστοῦν θερμῶς, ποὶ ἐνθυμήσης νὰ τὰς συγχαρήσῃς διὰ τὴν ἔστρητην τῶν) Ἀγγελον Ἀδρεγγονόν (δὲν ἀμφιβάλλω, ὅτι ἡ ἀπογευματινὴ αὐτὴ θὰ ἡτο φραιστάτη· σ’ εὐχαριστῶν ποὺ ἔφορτισες καὶ δι’ ἐμέ) Γαλήνην (εὐχαριστῶν διὰ τὸ ὥραιον δελτάριον) Ἀλκιμον Νεότητος (ἔστειλα: πρέπει νὰ τὰς ἀποδώσῃς;) Νυκτερινὴν Δόδοσον (βέβαια ἀπὸ τὸν 98ον) Ποντικάν Αἴρον, Φιλοβον τῆς Θαλάσσης (αἱ προτάσεις εἰς τὸ προσεχές;) Χορδοκεφαλὸν (εὐχαρισταὶ καλὴν ἐπιτυχίαν) Νόντα τῆς Καστέλλας, “Ιορ τὸ Εὖσμον (ή Ἀσκητὸς σου ἐλάφη, ἀλλὰ δὲν εἶνε δύνατόν νὰ δημοσιευθῇ· δημοσιεύονται μόνον ἐν τῶν στελλομένων διὰ τὸν σχετικὸν Διαγωνισμὸν) Εποχεινὸν Ρεμπασμόν (μὴν ἀπελπίζεσσα· κάτι θα γίνη καὶ εἰς τὸ μέλλον) Δούμισον τὸν Σαλάνων (ἐγνεῖς καλά; πολὺ σ’ ελυπηθῆται διὰ τὴν πλήξιν σου, ἀλλὰ τί νὰ σου κάμω, ποὺ τὸ φύλλον δὲν ἡτο τὴν ἡμέραν ἔκεινην ἔτοιμον) Κρομοπελον Ἡώ (βέβαια, διὰ τὸ σπιτὶ εἶνε πολὺ κοντά καὶ ἀδειανό, ἡ μετακόμισις γίνεται μὲ μεγαλητέραν ἔσεσιν;) Ερυθρὸν Προσοσπετόν (ποὺ δὲν στέκεται μιαν στιγμήν;) Ἀρθος Ἀρθέων (νάι, βλέπω πόσον μὲ ἀγαπᾶς· κ’ ἔγω σὲ ἀγαπῶ τὸ ίδιο) Ηλιόλουστον Πλωτάν (ἔχει καλῶς) Βρογτεῖν τὸν Διος (μὲ γειδὸν τὸ νέο σπίτι;) Κάδους (ή ἐπιτοιλὴ συγχαριτούμενη ἀλπίζω νὰ μου γράψεις συγχάνε;) Σόλοντα. I. K. (νά μου φιλήσης τὴν Θεριδα καὶ τὴν Ἰριδα· πολὺ ὥραια δύναματα ἔχουν αἱ ἀδελφαὶ σου·) Ιπτάμενον Ποδηλάτην (ἔστειλα καὶ πάλιν εὐχαριστῶ;) Κάτσος-Βοστό (νάι, ἔχει καλῶς· ἀσθοῦς ἔστειλες τὰ τρία αὐτά τετράδια καὶ ἔγω δὲν τὰ ἔλαβα, διφέλεις νὰ ἔναντιστηλης;) Γοργόφερην Νίκην, κτλ. κτλ.

Εἰς δύσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 20ην Σεπτεμβρίου οὐαπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

531. Σταυρός.

Νάντικατασταθοῦν οἱ σταυροὶ καὶ οἱ ἀστερίσκοι διὰ γραμμῆτων σύντονας ὡστε νάναγκανωσκεται: καθέντων εἰς τῶν τριάκοντα, δοριζοντίων τροφῆ, εἰς δὲ τὴν βάσιν κατὰ σειράν ἐκ τῶν δύο: πρόθετες, νῆσος καὶ πόλις τῆς Ρωσίας.

Εστάλη ὑπὸ τῆς Ελευθερίας Ελλάδος 532. Κρυπτογραφικόν.

1 2 3 4 5 6 7 8 = Νῆσος
2 5 6 7 8 = Μέρος φυτῶν.
3 4 3 5 7 8 = Πτηνόν.
4 2 8 = Αστερίσμος.
5 7 6 7 8 = Επίθετον.
6 2 8 7 8 = Νῆσος.
7 1 7 5 = Αἴρον.
8 4 5 5 7 4 8 = Επίθετον.
* * + * = Επίθετος, νῆσος καὶ πόλις τῆς Ρωσίας.

533. Παγνιον.

Αφαρῶν τοία γράμματα εἶς ἔκάστης τῶν κάτωθι λέξεων καὶ συναρμολογῶν τὰ λοιπὰ καθ’ ἥν εύρισκονται σειράν, σχημάτισες ἀρχαῖον γνωμικόν:

Γράμμη, κράτος, κόπτω, καρέτας, ὑδρα, λαγάδος, κιλοτή, μέλος, κιλώνος.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Ρεμβασμοῦ

534. Ἀκροστικὸς εἶς ἀντιθέτων.

Τὰ ἀρχ’ καὶ γράμματα τῶν ἀντιθέτων τῶν ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν τὸ ὄνομα ἀρχαῖον σοφοῦ:

Υρανίων, ἀλλότριος, βραδύς, ἀρχή, ἐγκρατής, δούλος, κάθετος, ἀμάθης.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Ελληνικοῦ Πνεύματος

535. Φωνητογόλιτον.

τ-σ-κ-τν-γν

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ονειροπόλου τῆς Δόξης

536. Γρῖφος.

ος ος ος ος
ος ος ος ος

Ω 9,30' τι : ήρω
ξέρω ος ος ος

ος ος ος ος

ος